

vedtoges med 86 stemmer mod 56.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af *Glistrup* (FP) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden af *Voigt* (FP) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden af *Freddy Madsen* (DKP) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden af *Ib Christensen* (DR) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden af *Jørgen Junior* (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en tiårsplan for økonomisk genrejsning [af Honoré (KrF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 96. Fremsat 27/2 79).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Anders Andersen):

I det foreliggende forslag til folketingsbeslutning opfordres regeringen til at udarbejde en plan, der angiver, hvorledes Danmark over en periode på 10 år kan afvikle betalingsbalanceunderskuddet og genoprette beskæftigelsen.

Jeg vil gerne til indledning slå fast, at de mål, der ligger til grund for forslaget, i høj grad stemmer overens med de hensyn, der ligger bag regeringens økonomiske politik. Der kan ikke være tvivl om, at nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet sammen med en reduktion af arbejdsløsheden er blandt de højest prioriterede mål for regeringens økonomiske politik.

Det er dog klart, at en sådan enighed om fundamentale økonomiske politiske mål ikke er ensbetydende med, at der er samme grad af enighed om de midler, der kan og bør tages i anvendelse for at søge at opfylde målene.

Kristeligt folkeparti har senest i september 1977 præsenteret nogle såkaldte økoplaner, hvis hovedbestanddel var en indkomstpolitisk 17 punkts plan. Selv om regeringen principielt er enig i, at indkomstpolitikken må spille en væsentlig rolle i løsningen af Danmarks økonomiske problemer, vil jeg dog på den anden side fremhæve, at jeg vil sætte et stort spørgsmålstegn ved det virkelighedsnære i den styrke og hurtighed, hvormed omstillingsprocessen i økoplanerne tænkes at kunne foregå.

Præsentationen af økoplanerne indeholder efter min opfattelse heller ingen sandsynliggørelse af eller blot antydning af forklaring på, hvordan de opstillede ønskemål for betalingsbalanceudviklingen og beskæftigelsen opnås som følge af planens gennemførelse.

Endvidere forudsætter kristeligt folkepartis indkomstpolitiske 17 punkts plan en gennemgribende omorganisering af arbejdsmarkedets institutioner, som det må være vanskeligt at se det realistiske eller måske det ønskelige i.

I bemærkningerne til kristeligt folkepartis forslag til folketingsbeslutning anføres, at regeringen bør udarbejde en langsigtet plan, som er alternativ til partiets egen økoplan.

Det fremgår af, hvad jeg sagde før, at selv om der formodentlig er ret bred enighed om mere grundlæggende mål for den økonomiske politik, kan der være ganske store forskelle med hensyn til de midler, man mener der kan og bør bringes i anvendelse til opnåelse af disse mål.

Herudover har jeg nogle bemærkninger til selve tanken om, at regeringen skulle udarbejde en officiel plan for den fremtidige udvikling i bestemte samfundsøkonomiske størrelser. Regeringen er enig med kristeligt folkeparti i, at det er nyttigt med langsigtede overvejelser; på nogle områder er det endog nødvendigt. Det gælder f.eks., når det drejer sig om at tilrettelægge det offentlige udgiftspolitik, dels fordi udgifterne kun med stor vanskelighed kan ændres på helt kort sigt, dels fordi de politiske beslutninger ofte stiller udgiftskrav langt frem i tiden. Som eksempel kan nævnes, at udgifter til bygningen af et sygehus efterfølges af store årlige udgifter.

Regeringen finder imidlertid ikke, at der bør udarbejdes en egentlig plan for den økonomiske udvikling på lang sigt. En af grun-